

از شخصیت فاطمه سخن گفتن بسیار دشوار است. فاطمه یک زن بود، آنچنان که اسلام می خواهد که زن جاشد. تصویر سیمای او را پیامبر، خود رسمی کرده بود و او را در کوره های سختی و فقر و مبارزه و آموزش های عمیق و شگفت انسانی خویش پرورده و ناب ساخته بود.

وی در همه ایعاد گوناگون «زن بودن» نمونه شده بود.

مظہر یک دختر در برابر پدرش

مظہر یک همسر در برابر شویش

مظہر یک مادر در بر بر فرزندانش

مظہر یک زن مبارز و مسئول در برابر زمانش و سروشوست جامعه اش

وی خود یک امام است. یعنی یک نمونه مثالی، یک تیپ ایده آل بوای زن، یک اسوه، یک شاهد برای هر زنی که می خواهد شدن خویش را خود انتخاب کند. او با طفولیت شگفتی، با مبارزه مداهش در دو جبهه داخلی و خارجی، در خانه پدرش، خانه همسرش، در جامعه اش، در اندیشه و رفتار و زندگی اش، چگونه بودن را به زن پاسخ می داد.

و من خواستم با چنین شیوه ای از فاطمه بگویم:
باز درماندم :
خواستم بگویم
فاطمه دختر خدیجه بزرگ است
دیدم که فاطمه نیست.
خواستم بگویم
فاطمه دختر محمد (ص) است
دیدم که فاطمه نیست.
خواستم بگویم
فاطمه همسر علی (ع) است
دیدم که فاطمه نیست.
خواستم بگویم
فاطمه مادر حسنین است
دیدم که فاطمه نیست.
خواستم بگویم
فاطمه مادر زینب است
باز دیدم که فاطمه نیست.
نه ، اینها همه هست و این همه فاطمه نیست.
فاطمه ، فاطمه است.

تهیه گنده: محمدثه شیروانی
دهم ریاضی صفو سطه دوام
فرزانگان شهرکرد

نمی دانم از او چه بگویم؟ جگونه
بگویم؟ خواستم از بوسونه تقلید
کنم ، خطیب نامور قرانیه که روزی
در مجلسی با حضور لوکی باز مریم
سخن می گفت. گفت هزار و هشت
هفتصد سال است که همه سخواران
عالی دریاره مریم ، داد سخن داده
اند هزار و هفتصد سال است که
همه فیلسوفان و متفکران ملت ها
در شرق و غرب ، ارزش های مریم
را بیان کرده اند هزار و هفتصد سال
است که شاعران جهان در سایش
مریم همه ذوق و قدرت خلاه شان را
پیکار گرفته اند.
هزار و هفتصد سال است که همه
هنرمندان ، چهره نگاران و
پیکره سازان پسر ، در نشان دادن سیچ
و حالات مریم هنرمندی های اعجازگر
کرده اند. اما مجموعه گفته ها و اندیشه ها
و کوشش ها و هنرمندی های همه
در طول این قرن های بیسیار ، به اندیشه
این کلمه نتوائیسته اند عظمت های
مریم را بازگویید که :
«مریم مادر عیسی است»